

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1998-1999

14 oktober 1998

MOTIE

– van de heer Joris Van Hauthem –

betreffende een belangenconflict

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Hierna volgt een overzicht in cijfers van de vreemding van onze hoofdstad.

1. Overzicht nationaliteitsverwervingen vanaf 1985
(antwoorden schriftelijke vragen)

Nationaal

1985-1994:	266.203
1995:	31.252
1996:	29.944
1997:	36.488

Brussels Hoofdstedelijk Gewest

1985-1994:	58.745 (22% van het totaal aantal nationaliteitsverwervingen)
1995:	11.527 (37%)
1996:	10.205 (34%)
1997:	16.771 (46%)

Overzicht naturalisaties (grote en kleine) vanaf 1985

1985:	2187	1994:	4.028
1986:	2.862	1995:	6.164
1987:	1.583	1997:	10.536
1988:	1.705		
1989:	1.878		
1990:	2.049		
1991:	1.410		
1992:	2.536		
1993:	1.287		

2. Taalgebruik Brusselse naturalisatie-aanvragen en naturalisatietoekenningen (enkel volgens de nieuwe wetgeving van 1993) tot 31 mei 1998:

Aanvragen			Toekenningen		
T	N	F	T	N	F
1996 5.104	72 - 1,41%	5.032	1.181	18 - 1,52%	1.163
1997 5.024	59 - 1,17%	4.965	3.969	42 - 1,06%	3.927
1998 2.127	36 - 1,69%	2.091	2.268	36 - 1,58%	2.268
Totaal 13.450	167 - 1,36%	12.255	7.418	96 - 1,28%	7.322

Aandeel Brussel in totaal: 13.450 op 25.902 of 51,93%

Aantal Nederlandstaligen op totaal aantal Belgische naturalisaties: 7.686 op 25.902 of 29,67%

3. Aantal buitenlandse inwijkingen gedurende de vijf voorafgaande jaren in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest:

Inwijkingen vanuit buitenland		Uitwijkingen naar buitenland	
1993	15.394		5.120
1994	17.801		5.279
1995	16.513		5.303
1996	16.136		5.367
1997	16.672		5.897
Totaal:	82.516		26.966

Aantal vreemdelingen dat vijf jaar en meer verblijft in Brussel: $279.810 - 86.516 = 193.294$

4. Bevolkingsprognose: zie bijlage

5. Bemerkingen

1. Versoepeling naturalisatie enkel bedoeld om francofoon kiezerskorps uit te breiden

Uit de cijfers in punt 1 en 2 stellen we volgende zaken vast:

- het aantal nationaliteitsverwervingen neemt sterkt toe
- het aandeel van Brussel hierin neemt sterk toe (van 22 naar 46%)
- de Franstalige aanvragen en toekenningen van naturalisatie bedragen in Brussel bijna 99%

Met hun wetsvoorstellen inzake de versoepeling van de naturalisatieprocedure (PRL-FDF en PS dienden identieke voorstellen en amendementen in!) willen de Franstalige partijen iedere drempel wegnemen. Een gewone verklaring op het gemeentehuis zou volstaan, tenzij het parket bezwaren zou uiten. Vandaag verloopt de naturalisatie via de Kamer en wordt er (door de politie) vrij grondig nagegaan of er wel degelijk een integratiewil aanwezig is. Deze procedure, ingevoerd in 1993 is al een drastische versoepeling t.o.v. vroeger, waardoor het aantal naturalisaties vervijfvoudigde (van ongeveer 2000 naar meer dan 10.000 per jaar). Voor de Franstalige partijen gaat dit evenwel nog niet snel genoeg. Zij willen op een korte tijd tienduizenden "nieuwe Belgen" creëren, omdat die, op enkele witte raven na, massaal het Franstalige kiezerskorps zullen versterken. Aldus hopen zij de Vlamingen in Brussel zodanig te marginaliseren dat zij in 1999 nieuwe toegevingen kunnen afdwingen.

Na de invoering van de door de Franstaligen geëiste wetswijziging zouden in Brussel 193.000 buitenlanders in aanmerking kunnen komen voor de versnelde naturalisatieprocedure. Dit is een veelvoud van het aantal Nederlandstalige stemmen bij de laatste gewestverkiezingen (57.000).

Om aan te tonen hoe gevaarlijk een massale naturalisatie-operatie is in Brussel, citeren wij een onverdachte bron. Niemand minder dan Pater Leman schreef op 7 april 1997 in De Standaard: "Wat de minorisatie van de Vlaamse Brusselaars betreft, denk ik dat zakelijke gronden doen inzien dat de Vlaamse Brusselaar beter de kaart trekt van het gemeentelijk stemrecht dan die van een doorgedreven naturalisatie. Bij het stemrecht bestaat de kans op minorisering enkel op gemeentelijk vlak; bij de doorgedreven naturalisatie bestaat ze ruimer."

De Pater heeft gelijk: genaturaliseerden moeten gaan stemmen, niet alleen voor de gemeenteraden, maar ook voor het Hoofdstedelijk Gewest, voor de Kamer, de Senaat, ... Een massale naturalisatie-operatie is dus nog stukken erger dan het Euro-stemrecht. Door beiden aan mekaar te koppelen, zoals Dehaene wil doen, wordt het voor de Brusselse Vlamingen helemaal dramatisch.

Merkwaardig genoeg is het precies diezelfde Pater Leman die achter de schermen mee zit te stoken voor een verregaande versoepeling van de naturalisatieprocedure. In een schrijven van 11 maart 1998 aan voorzitter Duquesne van de kamercommissie Justitie schrijft hij: "(...) la recherche, éminemment subjective, de la volonté d'intégration d'un demandeur, apparaît superfétatoire. Sur base de ces constats, le Centre recommande la révision du Code de la nationalité belge en vue de supprimer la condition de "volonté d'intégration". De

integratiebereidheid mag volgens de Pater niet meer gecontroleerd worden. Het zoveelste bewijs dat die man altijd maar opnieuw ingaat tegen de Vlaamse belangen.

2. De dramatische bevolkingsevolutie in Brussel houdt aan

Het Vlaams Blok wist zopas de hand te leggen op de bevolkingscijfers voor 1997. Samen met de cijfers van 1996 bevestigen die de beangstigende trend die het Vlaams Blok reeds in een eerdere nota naar buiten bracht:

- de buitenlandse inwijking en natuurlijke aangroei gaat aan hetzelfde tempo door: elk jaar stijgt het aantal buitenlanders en mensen van buitenlandse afkomst met ruim 10.000
- de afname van de autochtone bevolking gaat aan een even snel tempo verder

Ogenschijnlijk blijft de omvang van de autochtone bevolking stabiel en lijkt de natuurlijke afname zelfs bijna stilgevallen, doch dit is louter het gevolg van de massale naturalisaties. Indien de huidige trends zich doorzetten, en verschillende elementen wijzen nog op een versnelling (jaarlijkse toename van de Europese schoolbevolking, verdubbeling van het NAVO-personeel, uitbreiding van de Europese Unie), dan zal vanaf 2006 een meerderheid van de Brusselse inwoners buitenlander of van buitenlandse afkomst zijn.

Dat het ondertussen in de eerste plaats de Nederlandstaligen zijn die wegtrekken, is ten overvloede bewezen. Er was niet alleen de schrijnende achteruitgang bij de verkiezingen, er zijn tevens de ontstellende cijfers inzake de naturalisaties én er is de overtuigende licentiaatsverhandeling over de Vlaamse achteruitgang van Koen Claes uit 1997. In deze situatie een onvoorwaardelijk Euro-stemrecht invoeren én de naturalisaties nog versoepelen is dodelijk.

Alleen Guido Fonteyn blijft een andere mening toegedaan: deze man is dolgelukkig omdat er bij de GOMB niet minder dan 30 Vlamingen zijn komen aankloppen voor een woning, waar hij had verwacht dat er normaal maar 15 zouden gekomen zijn (De Standaard, 1 juli 1998). We vinden het niet erg dat sommige mensen met hun hoofd in de wolken leven. Het is echter ronduit misdadig dat honderdduizenden lezers met titels zoals "Vlamingen trekken opnieuw naar Brussel" voorgelogen worden.

Het moge duidelijk zijn dat de invoering van een Vlaamse gewaarborgde aanwezigheid in Brussel onvoldoende is. Wanneer daar op termijn nauwelijks nog Nederlandstalige kiezers tegenover staan, dan zullen onze minderheidsrechten vroeg of laat toch naar de prullenmand verwezen worden. In de eerste plaats moet er een halt worden toegeroepen aan de snelle internationalisering van Brussel. De Europese instellingen moeten er inkrimpen i.p.v. uitbreiden en er moet een humaan terugkeerbeleid gevoerd worden voor de niet-Europeanen naar hun herkomstlanden. Zoniet is elke poging om meer Vlamingen naar Brussel te krijgen boter aan de galg.

Opvallende slotbedenking: de massale buitenlandse inwijking blijkt zich volgens de cijfers van het NIS hoofdzakelijk te beperken tot het Brussels Gewest. Enkel in de faciliteitengemeenten en in Overijse is er een wat opvallender toename. De les moge duidelijk zijn: in de Gordelgemeenten wordt best geen grootscheeps onthaalbeleid gevoerd voor buitenlanders en het eentalig karakter van deze streek moet meer dan ooit benadrukt worden. Zoniet staat de Gordel hetzelfde lot te wachten.

3. Een Europees district: de allerslechtste oplossing

Na Tobback pleitte nu ook Vlaams Parlementsvoorzitter Norbert de Batselier voor de omvorming van Brussel tot een Europees District. Aldus zou het bestuur over Brussel overgedragen worden aan Europa. Als staaltje van abdicatie (nota bene op 11 juli!) kunnen zo'n uitspraken toch wel tellen. Het positieve van deze uitspraken is hoedanook dat de SP erkent dat het Brussels Gewest niet werkt. Ook is het fraai en eerlijk dat de SP na 10 jaar beleidsdeelname erkent dat de verloedering is blijven toenemen en dat zij het bestuur over Brussel derhalve niet aankan. Maar de oplossing zélf is nog veel erger dan de kwaal. Door van Brussel een Europees District te

maken, worden de Vlamingen definitief herleid tot een minderheid onder de velen en verliezen ze onvermijdelijk de laatste macht die ze in Brussel nog hebben. Bovendien gaat het om een regelrechte vlucht voor de problemen, die hierdoor alleen maar erger kunnen worden. Het valt immers niet in te zien hoe Europa, zelfs met het massaal injecteren van kapitaal, de demografische tijdbom onschadelijk zou kunnen maken. Integendeel, door de verwording van Brussel tot Europees district zal de aanzuigkracht naar buitenlandse inwijking nog enorm toenemen. We hebben daar dan bovendien helemaal geen zeggenschap meer over. Onvermijdelijk zullen deze problemen verder blijven oversijpelen naar een steeds groter deel van Vlaams-Brabant, zonder dat we daartegen iets kunnen ondernemen.

Op langere termijn ziet het er trouwens naar uit dat Euro-Brussel een groot deel van deze provincie zal willen aanhechten. De Franstalige aspiraties t.a.v. Halle-Vilvoorde zullen er exponentieel door toenemen.

Joris VAN HAUTHEM

BIJLAGE

HET VREEMDELINGENSTEMRECHT EN DE EVOLUTIE VAN DE BUITENLANDSE BEVOLKING

De discussie over het stemrecht voor vreemdelingen moet in het bijzonder gezien worden vanuit de Brusselse situatie. Hieronder wordt een beeld geschetst van de huidige bevolkingssituatie en wordt een prognose gemaakt voor de nabije toekomst. Vertrekdatum is 1 januari 1998.

1. De actuele bevolkingssamenstelling van Brussel

Uit de tabellen van het NIS leiden we af dat de bevolking van Brussel op 1 januari 1998 als volgt was samengesteld:

Totale bevolking 953.175
 "Belgen": 673.365
 Vreemdelingen: 279.810

Ter vergelijking:	Op 1.1.97	1.1.96
	950.597	948.122
	666.559	666.206
	284.038	281.916

Op het eerste gezicht leidt dit tot drie vaststellingen: 1. de bevolking van Brussel stijgt opnieuw; 2. de "Belgische" bevolking stijgt; 3. de buitenlandse bevolking neemt af.

In werkelijkheid gaat de vervreemding van Brussel aan een ijtempo verder.

Om de werkelijke "vervreemding" van Brussel te kunnen inschatten, dient men het aantal vreemdelingen te verhogen met diegenen die in het nabije verleden de Belgische nationaliteit verkregen en met de kinderen uit vreemde ouders die automatisch de Belgische nationaliteit krijgen. Dit laatste is maar mogelijk sinds de wetswijziging van 13 juni 1991 van kracht werd (1 januari 1992). Om de zaken eenvoudig te houden, hebben we de vreemdelingen die voor 1985 de Belgische nationaliteit verkregen blijvend bij de autochtonen gerekend.

1.1. De 'nieuwe Belgen':

Op 1.1.95 hadden er reeds 58.745 vreemde inwoners van Brussel na 1 januari 1985 de Belgische nationaliteit verkregen (parl. vraag nr. 144 aan Vande Lanotte). In de loop van 1995 werd deze groep nogmaals uitgebreid met 11.527 personen, in 1996 waren het er 10.205 en vorig jaar 16.771 (parl. vragen 572 en 789). Om de numerieke impact te kennen op het bevolkingscijfer van 1 januari 1998, passen we op een groep van $(58.745 + 11.527 + 10.205 + 16.771 = 97.248)$: $2 = 48.624$ personen de coëfficiënt toe van de natuurlijke jaarlijkse aangroei van de overige vreemdelingen en we vermenigvuldigen die met 13 (13 jaar: begin 1985 tot einde 1997).

(De geboorten binnen deze groep liggen relatief hoger dan binnen de totale groep vreemdelingen, aangezien het hier meestal gaat om jonge mensen boven de 18, mensen die dus in de meest vruchtbare periode van hun leven zijn. Bij de genaturaliseerden zijn bovendien verhoudingsgewijs meer niet EU-burgers. Anderzijds bestaat er bij de 'Belgen' een vertrekoverschot; achter dit cijfer kunnen misschien ook een aantal 'nieuwe Belgen' schuilgaan. Om een overschatting van de aangroei te vermijden, vertrekken we bijgevolg van het natuurlijke aangroei cijfer van de totale groep vreemdelingen. We passen dit toe op de helft van het aantal nieuwe Belgen, omdat de nationaliteitsverkrijging van de beoogde groep zich geleidelijk aan voltrok, met weliswaar een zeer groot aantal toekenningen van nationaliteit in 1985).

Deze coëfficiënt berekenen we aan de hand van de cijfers van de recentste vijf jaren waarvan er

bij het NIS reeds gegevens voorhanden waren (1993-1997). Deze coëfficiënt is minimalistisch, aangezien het geboortecijfer in 1985 een stuk hoger moet gelegen hebben: er waren toen ongetwijfeld minder overlijdens bij de vreemdelingen.

In 1993 was er een natuurlijke bevolkingsgroei bij de vreemdelingen van 2915 op 277.655
In 1994 ging het om een groei van 2944 op 281.245 en in 1995 één van 2770 op 285.671.
In 1996 bedroeg de groei 2605 op 281.916 en in 1997 2505 op 284.038

Dit maakt een gemiddelde jaarlijkse aangroei van 2748 op 282.105, dwz 0,97%. We gaan bijgevolg uit van een natuurlijke aangroei van deze groep met 0,97% per jaar.
 $48.624 \times 0,97 \times 13 = 6.131$

Bij het aantal vreemdelingen van 1 januari 1998 moeten bijgevolg nog worden geteld:
 $97.248 + 6.131 = 103.379$

1.2. Derde-generatiekinderen

In de periode 1993-1997 werden

$$(3.851 + 3897 + 3730 + 3595 + 3528 =) 18.601 \text{ buitenlandse en} \\ (8.596 + 8598 + 8.608 + 8954 + 9.223 =) 43.979 \text{ "Belgische" kinderen geboren}$$

Dit geeft een verhouding van 29,72% vreemdelingen versus 70,28 % "Belgen".
De bevolkingsverhoudingen waren op 1.1.1998 officieel: 279.810 versus 673.365 of 29,36% versus 70,64%. Nochtans ligt het aantal geboorten bij buitenlandse gezinnen gemiddeld veel hoger dan bij autochtone gezinnen. Bovendien weegt de vergrijzing bij de autochtonen veel zwaarder door dan bij de vreemdelingen.

De geboortecijfers worden natuurlijk hoe langer hoe meer scheefgetrokken door de geboorten bij de "nieuwe Belgen" (zie hoger) en door de "derde-generatiekinderen" (kinderen waarvan één ouder in dit land geboren werden), die sinds 1992 automatisch de Belgische nationaliteit kregen. Dit waren er tussen '93 en '97 resp. 528, 590, 549, 523 en 531 of een totaal van 2.721. Voor het aantal dergelijke geboortes uit 1992 - eerste jaar vanaf inwerkingtreding, geen cijfer voorhanden - zullen we straks het gemiddelde nemen van de vijf volgende jaren: 544.

Ter informatie: Dat betekent dat op de 62.580 geboorten tussen '93 en '97 in werkelijkheid minstens $(18.601 + 2.721 =) 21.322$ vreemde kinderen waren of 34,07% (zonder rekening te houden met de geboorten bij de nieuwe Belgen !). Indien het geboortecijfer bij de "nieuwe Belgen" slechts even hoog zou liggen als bij de officiële vreemdelingen, dan kan het aantal geboorten in deze groep (103.379 personen) geschat kunnen worden op 7878. Het totaal aantal vreemde geboorten moet dan ook minimaal geschat worden op 29.200 op een totaal van 62.580 of 47%.

Het totaal aantal vreemdelingen of mensen van nabije vreemde afstamming in Brussel kan dus geraamd worden op: $279.810 + 103.379 + 2.721 + 544$ (uit 1992) = 386.454

Op een totaal van 953.175 inwoners is dit een percentage van 40,54%.
Het aantal autochtonen op 1 januari 1998 kan derhalve geschat worden op $953.175 - 386.454 = 566.721$ of 59,46%

2. Prognose naar de nabije toekomst

2.1 Vreemde bevolking

Afgezien van de nieuwe nationaliteitsveranderingen, nam de vreemde bevolking volgens de cijfers van het NIS in 1993, 1994 en 1995 als volgt toe:

1993: Natuurlijke loop: + 2.915; migraties: + 8402; S en H (saldo schrapping en herinschrijving): -2867 = 8.450

1994: Natuurlijke loop: + 2.944; migraties: + 11.416; S en H : -2.909 = 11.451

1995: Natuurlijke loop: + 2.770; migraties: + 10.365; S en H : -5.512 = 7.623

1996: Natuurlijke loop: + 2.605; migraties: + 10.331; S en H : -4.539 = 8.397

1997: Natuurlijke loop: + 2.506; migraties: + 10.369; S en H : -4.928 = 7.946

Gemiddeld nam het aantal vreemdelingen in deze periode bijgevolg toe met $43.867 : 5 = 8.773$

Dit getal dient natuurlijk te worden vermeerderd met de geschatte toename bij de groep die tussen 1985 en 1998 de Belgische nationaliteit verkreeg (97.248pp) en de derde-generatiegeboorten. Dat gaat jaarlijks respectievelijk om een toename van: $(97.248 \times 0,97\%) + (2.721:5) = 924 + 544 = 1468$ personen

De totale verwachte jaarlijkse toename van het aantal personen van buitenlandse afkomst bedraagt derhalve $8.773 + 1.468 = 10.241$.

Men kan evenwel veronderstellen dat de toename geleidelijk aan nog groter zal zijn, gezien de bijzonder jonge samenstelling van de vreemdelingenbevolking. Ook wordt in deze cijfers geen rekening gehouden met de aangekondigde uitbreiding van de NAVO noch met de verwachte drastische toename van het aantal EU-vreemdelingen zodra de EU bijkomende bevoegdheden gaat uitoefenen en uitgebreid wordt met nieuwe lidstaten. Er staat overigens geen enkele wettelijke beperking op de inwijking van het aantal EU- buitenlanders en alles wijst erop dat de huidige generatie bewindvoerders ook niet van plan is om enige beperking in te voeren. Evenmin wordt rekening gehouden met de tienduizenden illegalen in Brussel. Het huidig beleid is allerm minst gericht op een opsporen van deze illegalen, doch integendeel op een sluipende integratie (via onderwijs- verzorgings- en sociale sector).

2.2 Autochtone bevolking:

Afgezien van de toevoeging van 'nieuwe Belgen', nam de "Belgische" bevolking volgens de cijfers van het NIS in 1993, 1994 en 1995 als volgt af:

1993 Natuurlijke loop: -1.427; migraties: - 8.990; S en H: + 90 = 10.327

1994 Natuurlijke loop: -1.351; migraties: - 8.587; S en H: + 167 = 9.771

1995 Natuurlijke loop: -1.186; migraties: - 7.384; S en H: - 621 = 9.191

1996 Natuurlijke loop: - 516; migraties: - 6.516; S en H: -518 = 7.550

1997 Natuurlijke loop: - 242; migraties: - 6.484; S en H: -647 = 7.373

De officiële gemiddelde jaarlijkse afname in deze periode bedroeg: $44.212 : 5 = 8.842$

Dit getal dient evenwel te worden vermeerderd met de geschatte toename bij de groep 'nieuwe Belgen' (97.248pp) en de derde-generatiegeboorten. De afname bij de echte autochtonen wordt hierdoor immers verdoezeld. Dat gaat jaarlijks respectievelijk om $924 + 544 = 1.468$ personen (zie hoger, 2.1).

De werkelijke gemiddelde afname van de autochtone bevolking bedroeg bijgevolg jaarlijks minstens: $8.842 + 1.468 = 10.310$ personen.

Het is vanzelfsprekend geen uitgemaakte zaak dat deze tendensen in dezelfde mate blijven aanhouden. Ze kunnen evenwel ook nog versnellen. Zo kan verwacht worden dat het aantal autochtone geboorten omwille van de sterke uitwijking van jonge gezinnen snel zal blijven dalen. Bovendien: hoe meer buitenlanders zullen inwijken, hoe meer autochtonen de wijk zullen moeten (of willen) nemen.

2.3. Eigenlijke prognose

Indien de huidige tendensen gewoon aanhouden, dan ziet de Brusselse bevolking er, vertrekkend van 1 januari 1998 er einde 2000, 2003, 2006, 2009, 2012 en 2015 als volgt uit:

31/12/2000

Autochtone bevolking: $566.721 - 30.930 (3 \times 10.310) = 535.791$

Niet-autochtone bevolking: $386.454 + 30.723 (3 \times 10.241) = 417.177$

31/12/2003

Autochtone bevolking: $535.791 - 30.930 = 504.861$

Niet-autochtone bevolking: $417.177 + 30.723 = 447.900$

31/12/2006

Autochtone bevolking: $504.861 - 30.930 = 473.931$

Niet-autochtone bevolking: $447.900 + 30.723 = 478.623$

31/12/2009

Autochtone bevolking: $473.931 - 30.930 = 443.001$

Niet-autochtone bevolking: $478.623 + 30.723 = 509.346$

31/12/2012

Autochtone bevolking: $443.001 - 30.930 = 412.071$

Niet-autochtone bevolking: $509.346 + 30.723 = 540.069$

31/12/2015

Autochtone bevolking: $412.071 - 30.930 = 381.141$

Niet-autochtone bevolking: $540.069 + 30.723 = 570.792$

Conclusie: bij een verderzetting van de huidige evolutie, zal de Brusselse bevolking in minder dan 20 jaar tijd een totale metamorfose hebben ondergaan. De autochtone bevolking zal in 2015 minder talrijk zijn dan de vreemdelingen in Brussel vandaag. Waar vandaag de autochtonen nog 59,46% van de Brusselse bevolking uitmaken en de niet-autochtonen 40,54%, zal dit in 2015 uitgedraaid zijn op 59,96% niet-autochtonen versus 40,04% autochtonen. Volgens deze berekening bereiken we het evenwichtspunt in 2006, met ongeveer 475.000 personen voor iedere groep.

Deze prognose is allerm minst een pessimistische of bijgekleurde berekening. Ze gaat uit van de evolutie van de voorbije drie jaar, maar sluit volkomen aan bij een trend die reeds vanaf 1970 is ingezet. Tussen 1970 en 1 januari 1993 deed zich de volgende evolutie voor:

	1970	1993
Totale bevolking	1.075.136	950.339
Vreemde bevolking	173.507	277.655
Autochtone bevolking	901.629	672.684

Terwijl de bevolking van Belgische nationaliteit officieel afnam met 228.945 personen, nam de vreemde bevolking met 104.148 personen toe. In werkelijkheid was de autochtone afname natuurlijk veel groter, aangezien er alleen al in de periode 1985-1992, 45.410 buitenlanders Belg werden. Voeg daarbij hun 2.950 kinderen en we komen tot de vaststelling dat er in Brussel in werkelijkheid op 23 jaar tijd minstens 277.305 autochtonen minder waren, hetzij 12.057 per jaar.

In dezelfde tijdsspanne kwamen er 152.158 buitenlanders bij, hetzij 6.616 per jaar. Vandaag gaat de afname van de autochtonen aan een iets trager ritme door (10.310 per jaar versus 12.057), doch de jaarlijkse toename van de vreemde bevolking is des te groter (10.241 versus 6.616).

De bevolkingsvervanging gaat vandaag aan een razend tempo verder. Ze wordt echter gecamoufleerd door massale naturalisaties. Op die manier wordt Jan met de pet een rad voor de ogen gedraaid.

3. Stemrecht

Gezien de massale naturalisaties en de vergemakkelijking van de procedure sinds vorig jaar, is het duidelijk dat het Brussels Gewest en de Brusselse gemeenten, zo er geen trendbreuk komt, op termijn onvermijdelijk bestuurd zullen worden door vreemdelingen. De toekenning van het gemeentelijk stemrecht zal deze evolutie nog versnellen. Nadien zal Brussel (als 'hoofdstad van Europa') genoodzaakt worden om ook voor de gewestverkiezingen stemrecht toe te kennen aan buitenlanders.

Bovenstaande cijfers tonen vooral aan dat de discussie over het stemrecht slechts een klein onderdeel vormt van de echte discussie. Het échte debat draait rond de enorm talrijke aanwezigheid van buitenlanders in onze steden en de demografische tijdbom die dit met zich meebrengt.

Het hoeft bovendien geen betoog dat de toename van vreemdelingen bijna uitsluitend in het voordeel van de Franstaligen speelt. Het zijn bovendien vooral de Vlamingen die wegtrekken. Zo verminderde het aantal Vlaamse stemmen voor de Brusselse Gewestraad tussen 1989 en 1995 met meer dan 10.000 (van 67.000 naar iets minder dan 57.000). Ook het aantal Vlaamse gemeenteraadsleden in Brussel daalde in '94 met 10%. We zwijgen dan nog over de schrikbarende evolutie in het Nederlandstalig onderwijs, waar het aantal kinderen uit Nederlandstalige gezinnen dramatisch terugloopt. Als deze evolutie aanhoudt, dan is het in 2005 afgelopen met een noemenswaardige Vlaamse aanwezigheid in Brussel. Er moet dus dringend een tegenoffensief op gang gebracht worden dat veel meer Vlamingen ertoe aanzet terug naar Brussel te gaan wonen. Een tegenoffensief dat zorgt voor een veiliger leefklimaat in Brussel; dat de verhuis bespoedigt van het grootste deel van de niet-Europese vreemdelingen en dat tenslotte de uitbreiding van de EU-instellingen in Brussel een halt toeroept.

MOTIE

Het Vlaams Parlement,

- herinnert aan zijn resolutie betreffende het actieve en passieve kiesrecht van de onderdanen van de Europese Unie bij gemeenteraadsverkiezingen zoals goedgekeurd op 25 juni 1997 ;
- stelt vast dat de invoering van het zogenaamde Euro-stemrecht niet gepaard is gegaan met het invoeren van een gewaarborgde vertegenwoordiging van de Brusselse Vlamingen op het Brusselse gewestelijke en lokale beleidsniveau ;
- stelt anderzijds vast dat de invoering van het Euro-stemrecht wel gekoppeld is aan de versoepeling van nationaliteitsverwerving (Kamer, Stuk 1334/1 e.v. Wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit wat de naturalisaties betreft) ;
- stelt vast dat deze koppeling het resultaat is van een politiek akkoord tussen de federale regering en de PRL-FDF-fractie in het federale parlement, met het oog op het bekomen van de noodzakelijke tweederde meerderheid om artikel 8 van de Grondwet te wijzigen ;
- is van oordeel dat de versoepeling van de nationaliteitsverwerving, zonder gewaarborgde vertegenwoordiging voor de Brusselse Vlamingen, dreigt te leiden tot een definitieve minorisering van de Vlamingen in Brussel op politiek vlak ;
- is van oordeel dat de effecten hiervan zich reeds zullen manifesteren bij de verkiezingen voor de Brusselse Hoofdstedelijke Raad van 13 juni 1999 ;
- is bijgevolg van oordeel dat de versoepeling van de nationaliteitsverwerving gepaard dient te gaan met een gewaarborgde vertegenwoordiging van de Vlamingen op alle Brusselse beleidsniveaus ;
- gelet op artikel 32 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen ;
- gelet op artikel 94 van het reglement van het Vlaams Parlement ;
- verklaart dat het Vlaams Parlement in zijn belangen ernstig wordt benadeeld door het wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit wat de naturalisatieprocedure betreft ;

- vraagt derhalve met het oog op overleg schorsing van de procedure in de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Joris VAN HAUTHEM
